Lieta Nr.A42590908
A 3152-09/23

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 15.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R. Migla,

piedaloties pieteicējas akciju sabiedrības „Pilsētprojekts" pārstāvim *E.Ā.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts darba inspekcijas – pārstāvei *D.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības „Pilsētprojekts" (reģistrācijas Nr.40003111666) pieteikumu par Valsts darba inspekcijas 2008.gada 14.marta lēmuma Nr.L13-437-2008-003/a grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 15.februārī Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas inspektors pieņēma lēmumu Nr.L13-437-2008-003 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) par administratīvā soda uzlikšanu akciju sabiedrībai „Pilsētprojekts" (turpmāk arī – AS „Pilsētprojekts" vai pieteicēja) Ls 160,00 apmērā, konstatējot, ka: 1) AS „Pilsētprojekts" darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* nav izmaksāta darba samaksa par 2007.gada decembri; 2) *I.D.* un *L.B.* samaksa par atvaļinājuma laiku no 05.11.2007. līdz 30.11.2007. izmaksāta 10.12.2007.; 3) *I.D.* un *L.B.* netiek izmaksāta darba samaksa divas reizes mēnesī; 4) *I.D.* un *L.B.* netiek izsniegti darba samaksas aprēķini. Sākotnējā lēmumā norādīts, ka tādējādi pieteicēja pārkāpusi Darba likuma 69.panta pirmo daļu, ceturto daļu un 71.pantu, par ko administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 41.panta pirmajā daļā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Valsts darba inspekcijā (turpmāk – VDI vai atbildētājs).

[2] VDI 2008.gada 14.martā pieņēma lēmumu Nr.L13-437-2008-003/a (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma: 1) izslēgt Sākotnējā lēmuma konstatējošās daļas pirmo punktu; 2) Sākotnējā lēmuma konstatējošas daļas trešo punktu izteikt šādā redakcijā: „AS darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* laika posmā no 2007.gada jūlija līdz 2007.gada oktobrim (ieskaitot) darba samaksa netika izmaksāta divas reizes mēnesī"; 3) Sākotnējā lēmuma konstatējošās daļas ceturto punktu izteikt šādā redakcijā „AS darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* laika posmā no 2007.gada jūlija līdz 2007.gada novembrim (ieskaitot) netika izsniegts darba samaksas aprēķins"; 4) soda apmēru samazināt uz Ls 120. Pārējā daļā Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] 2008.gada 15.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts AS „Pilsētprojekts" pieteikums, kurā lūgts: 1) izslēgt no Lēmuma rezolutīvās daļas 2.punktu; 2) izslēgt no Lēmuma rezolutīvās daļas 3.punktu; 3) samazināt administratīvā soda apmēru.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Darba likuma 69.panta pirmā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī. Darba likums nenosaka, kādā formā minētā vienošanās jānoslēdz. Gadījumos, ja darba likumdošana attiecīgo jautājumu neregulē, piemērojams Civillikums kā vispārējā tiesību norma attiecībā pret darba tiesisko attiecību regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

[3.2] *I.D.* un *L.B.* samaksu par darbu visu darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā ir saņēmuši vienu reizi mēnesī un līdz sūdzības iesniegšanas brīdim VDI nav izteikuši pieteicējai

nekādas pretenzijas par šādu maksāšanas kārtību, ko apliecina arī darbinieku paraksti katra mēneša Algu sarakstā, kurā iepriekš minētajiem darbiniekiem nav paredzēta avansa izmaksāšana. No minētā izriet, ka pieteicēja ar darbiniekiem par darba algas izmaksu vienreiz mēnesī bija vienojušies saskaņā ar Civillikuma 1428.pnatu, kas noteic, ka „noteikti gribu var izteikt vai nu ar vārdiem, mutiski vai rakstiski, vai ar zīmēm, kam ir vārdu nozīme". Nav pamatots VDI apsvērums, ka tas, ka noslēgtajos darba līgumos nav atrunas par darba samaksas izmaksu vienreiz mēnesī, neatbrīvo pieteicēju no izmaksu veikšanas divas reizes mēnesī, jo tādējādi VDI noliedz jebkādu iespēju darba devējam ar darbiniekiem par darba algas izmaksu veikšanu vienu reizi mēnesī vienoties mutiski vai citādām darbībām, kaut arī Darba likums nenosaka noteiktas formas – rakstiskas vienošanās – obligātu nepieciešamību.

[3.3] Nav pamatota VDI norāde, ka pieteicēja aizskārusi darbinieku tiesības uz informācijas saņemšanu, neizsniedzot darba samaksas aprēķinus par katru mēnesi. Darba samaksa, ieturētie nodokļi, nostrādātās dienas un cita ar darba samaksas aprēķinu saistītā informācija norādīta Algu sarakstā, ko ar savu parakstu katru mēnesi apliecinājuši *I.D.* un *L.B.* Darba samaksas aprēķins tiek uzrādīts katram darbinieka rakstiskā formā par katru mēnesi, kā arī tiek izskaidrots pēc attiecīga lūguma. Līdz šim neviens no darbiniekiem nav izteicis vēlmi šos aprēķinus saņemt dokumentu formā, kā arī atteikušies pieņemt pēc pieteicējas mēģinājuma izsniegt, uzskatot to par lieku formalitāti.

Tā kā darba samaksas aprēķinu neizsniegšana nav ietekmējusi darba algas aprēķinu, izmaksas kārtību vai tās apmēru un pieteicēja ievērojusi darbinieka tiesības uz informācijas saņemšanu, Darba likumā noteikto prasību par darba samaksas aprēķinu izsniegšanu pieteicēja ir ievērojusi, saskaņojot ar darbinieku interesēm un neaizskarot tās.

[3.4] Pieteicēja norāda, ka individuālie tiesību strīdi uzņēmumā pēc iespējas jāizšķir pārrunās starp darbinieku un darba devēju, un gadījumā, ja darbiniekam un darba devējam pastāv strīds par darba izpildi, tas ir jārisina Darba strīdu likumā un Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, nevis darbiniekiem ceļot pret darba devēju iepriekš nenorādītas pretenzijas administratīvā kārtā.

[4] 2008.gada 2.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VDI paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem.

[5] 2009.gada 7.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteicējas rakstveida paskaidrojumi – pieteikuma grozījumi (*lietas 212.lapa*), kuros pieteicēja lūdz tiesu atzīt Lēmumu par spēkā neesošu.

[5.1] Pieteicēja norāda, ka Rīgas reģionālās VDI 2008.gada 15.februāra lēmumā Nr.L13-437-2008-003 lietoti apzīmējumi „LAPK" un „APL", nepaskaidrojot to nozīmi, un personai bez juridiskas izglītības šādi apzīmējumi nav skaidri, tādējādi minētais lēmums atzīstams par spēkā neesošu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 3.punktu, jo tajā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma. Savukārt ar pārsūdzēto Lēmumu Rīgas reģionālās VDI 2008.gada 15.februāra lēmums Nr.L13-437-2008-003 netika atcelts, bet gan tikai grozīts.

[5.2] Šādu procesuālo pārkāpumu dēļ pieteicēja nevarēja pilnvērtīgi izmantot savu tiesību aizsardzības līdzekļus, nezinot kādas tiesību normas tika piemērotas pieteicējai nelabvēlīgajā Rīgas reģionālās VDI 2008.gada 15.februāra lēmumā Nr.L13-437-2008-003.

[6] Uz tiesas sēdi nav ieradušies cietušie *L.B.* un *I.D.* Tiesa konstatē, ka cietušajiem par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēstes.

2009.gada 3.decembrī Administratīvajā rajona tiesā no cietušā *I.D.* saņemts iesniegums ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu īslaicīgas darbnespējas dēļ. Lūgumam pievienota darbnespējas lapa B.

2009.gada 1.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts cietušā *I.D.* pilnvarotās personas *D.Š.* lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, jo viņam tajā pašā laikā jāpiedalās citā tiesas sēdē Administratīvajā apgabaltiesā.

Uzklausot procesa dalībnieku viedokli un pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka lietu iespējams skatīt bez cietušo klātbūtnes, jo administratīvais pārkāpums ir konstatēts ar dokumentiem.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai un lietas materiāli ir pietiekami, lai lietu izskatītu bez cietušo klātbūtnes tiesas sēdē.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis grozīja pieteikuma priekšmetu, norādot, ka vēlas Lēmuma atcelšanu pilnībā *(lietas 237.lapa).*

[7.1] AS „Pilsētprojekts" pārstāvis tiesas sēdē norādīja uz pieteikumā un pieteikuma grozījumos izteiktajiem apsvērumiem un papildus paskaidroja, ka šajā gadījumā iespējams piemērot LAPK 21.pantu. Naudas sodam piemīt krimināltiesisks raksturs, to atzinusi arī Satversmes tiesa, atzīstot, ka sankcijas relatīvais bardzības trūkums neietekmē krimināltiesisko soda raksturu.

[7.2] Pieteicēja nenoliedz, ka darbiniekiem visu Lēmumā minēto periodu izmaksāja darba samaksu vienu reizi mēnesī, tomēr pieteicēja uzskata, ka pārkāpums vispār nav bijis, jo darba samaksa divas reizes mēnesī nav notikusi tādēļ, ka bija mutiska vienošanās ar konkrētajiem darbiniekiem atbilstoši Civillikuma 1428.pantam. Darba likums ir speciālais likums, taču gadījumos, kad tas neregulē jautājumus, ir spēkā Civillikuma vispārējās normas. Tas neizslēdz tiesiska darījuma esamību. Pirms vēršanās VDI darbinieki neprasīja izmaksāt darba samaksu divas reizes mēnesī. Tika uzskatīts, ka piekrišana izteikta mutiski. Par to, ka konkrētie darba ņēmēji ir neapmierināti, pieteicēja pirmo reizi uzzināja pēc tam, kad bez iepriekšēja brīdinājuma darbinieki vērsās VDI un VDI amatpersonas uzsāka izmeklēt konkrēto lietu. Arī darba algas aprēķinu neesamība neaizskar cietušo intereses, jo tādus viņi nav prasījuši un pieteicēja to uzskatīja par lieku formalitāti. Darba samaksas aprēķinus neviens darbinieks neņēma un praksē vairāk tos arī neizsniedza.

[7.3] Pieteicējas pārstāvis norādīja, ka administratīvā soda apmērs ir nesamērīgs. Ja tiesa konstatētu, ka administratīvais pārkāpums tomēr ir noticis, pieteicēja vēlas, lai tiktu samazināts naudas soda apmērs. LAPK atstāj rīcības brīvību tā piemērotājam, turklāt samērīgums jāizvērtē obligātā administratīvā akta gadījumā, bet šajā gadījumā tā nav. LAPK 41.pantā paredzētie pārkāpumi var būt daudz nopietnāki.

[8] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem, un paskaidroja, ka pieteicējai bija jāievēro Darba likuma 69.panta pirmajā daļā noteiktais. Civillikuma normas darba tiesiskajās attiecībās praksē atbildētājs piemēro ļoti retos gadījumos, turklāt ne šādos gadījumos, jo praksē darba devējs iestrādā darba līgumā punktu, ka darba samaksa tiek izmaksāta vienu reizi mēnesī vai arī vēlāk darba attiecību gaitā top darba līguma grozījumi vai atsevišķa vienošanās.

Motīvu daļa

[9] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[10] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[10.1] 2007.gada 27.aprīlī AS „Pilsētprojekts" noslēgusi darba līgumu Nr.A/40 ar *L.B.* (*lietas 51.lapa*). 2007.gada 1.jūnijā AS „Pilsētprojekts" noslēgusi darba līgumu Nr.AI41 ar *I.D.* (*lietas 52.lapa*), kā arī 2007.gada 1.augustā papildvienošanos pie minētā līguma Nr.AI-41-1 (*lietas 53.lapa*).

[10.2] VDI 2008.gada 8.janvārī, 31.janvārī un 13.februārī saņemti *I.D.* iesniegumi, kuros norādīts, ka AS „Pilsētprojekts" nav izmaksājusi viņam darba algu par 2007.gada decembri, vairs nenotiek darba algas samaksa divas reizes mēnesī, tāpat neesot izsniegts darba samaksas aprēķins un netika savlaicīgi izmaksāta atvaļinājuma nauda (*lietas 42., 49., 50.lapa*).

[10.3] 2008.gada 5.februārī Rīgas reģionālās VDI inspektors *A.S.* apsekoja darba vietas AS „Pilsētprojekts" un sastādīja aktu par konstatētajiem faktiem, uzskaitot AS „Pilsētprojekts" uzrādītos un pārbaudītos dokumentus *(lietas 78.lapa*).

[10.4] 2008.gada 5.februāra paskaidrojumā AS „Pilsētprojekts" direktors *J.Ā.* paskaidroja, ka darbiniekam ir tiesības saņemt darba samaksu par padarīto darbu, nevis par darba līguma nepildīšanu. Ņemot vērā Civillikuma 1428. un 1474.panta noteikumus, secināms, ka *I.D.* ir piekritis darba algas izmaksai vienu reizi mēnesī. Darba samaksas aprēķins katram darbiniekam tiekot uzrādīts dokumentu formā par katru mēnesi, kā arī tiek izskaidrots pēc darbinieku pieprasījuma. *I.D.* ir iepazinies ar darba samaksas aprēķinu katru mēnesi un to apliecina viņa paraksts Algu saraksta lapās par katru mēnesi. 2007.gadā AS „Pilsētprojekts" no neviena darbinieka nav saņēmusi rakstveida pieprasījumu par darba samaksas un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu izziņu izsniegšanu (*lietas 79.–80.lapa*).

[10.5] 2008.gada 15.februāra Rīgas reģionālās VDI inspektora sastādītājā Aktā par konstatētajiem faktiem norādīts, ka AS „Pilsētprojekts" darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* nav izmaksāta darba samaksa par 2007.gada decembri; *I.D.* un *L.B.* samaksa par atvaļinājuma laiku no 05.11.2007. līdz 30.11.2007. izmaksāta 10.12.2007.; *I.D.* un *L.B.* netiek izmaksāta darba samaksa divas reizes mēnesī; *I.D.* un *L.B.* netiek izsniegti darba samaksas aprēķini *(lietas 81.lapa*).

[10.6] 2008.gada 15.februārī Rīgas reģionālās VDI inspektors *A.S.* sastādīja pieteicējai administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AM 004184 par Darba likuma 69.panta pirmās un ceturtās daļas, kā arī 71.panta pārkāpumiem, par ko atbildība paredzēta LAPK 41.panta pirmajā daļā, norādot par 2008.gada 15.februāra Aktā konstatētajiem pārkāpumiem minētos faktus. Protokolā pieteicējas pārstāve norādījusi, ka nepiekrīt protokolā konstatētajam, ka darbiniekiem par decembri nav samaksāta alga, jo kopš decembra minētie darbinieki darbu nav pildījuši; tāpat pārstāve norāda, ka *L.B.* un *I.D.* ir piekrituši, ka darba samaksa tiks izmaksāta vienu reizi mēnesī (*lietas 82.–83.lapa*).

[10.7] 2008.gada 15.februārī Rīgas reģionālās VDI inspektors pieņēma lēmumu Nr.L13-437-2008-003, ar kuru pieteicēja tika saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 41.panta pirmās daļas, piemērojot pieteicējai naudas sodu Ls 160,00 apmērā (*lietas 84. –86.lapa*).

[10.8] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to 2008.gada 14.martā apstrīdēja VDI (*lietas 38.–40.lapa*).

[10.9] VDI 2008.gada 14.martā pieņēma pārsūdzēto Lēmumu Nr.L13-437-2008-003/a (*lietas 9.–13.lapa*).

[11] LAPK 41.panta pirmā daļa noteic, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam – fiziskajai personai vai amatpersonai no divdesmit pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai – no piecdesmit līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

No lietas materiāliem izriet, ka ar pārsūdzēto Lēmumu grozīts Sākotnējais lēmums un pieteicējai piemērots administratīvais sods Ls 120 apmērā par to, ka: 1) pieteicējas darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* samaksa par atvaļinājuma laiku no 05.11.2007. līdz 30.11.2007. tika izmaksāta tikai 10.12.2007.; 2) *I.D.* un *L.B.* laika posmā no 2007.gada jūlija līdz 2007.gada oktobrim (ieskaitot) darba samaksa netika izmaksāta divas reizes mēnesī un 3) *I.D.* un *L.B.* laika posmā no 2007.gada jūlija līdz 2007.gada novembrim (ieskaitot) netika izsniegts darba samaksas aprēķins. Ar Lēmumu Sākotnējais lēmums atcelts daļā, kurā konstatēts, ka AS „Pilsētprojekts" darbiniekiem *I.D.* un *L.B.* nav izmaksāta darba samaksa par 2007.gada decembri.

Līdz ar to tiesai jānoskaidro, kā minētos jautājumus reglamentē darba tiesiskās attiecības regulējošie normatīvie akti.

[12] Darba likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar 2007.gada 27.aprīlī noslēgto darba līgumu Nr.A/40 *L.B.* strādā AS „Pilsētprojekts" par */amats/* un */amats/* (*lietas 51.lapa*).

Savukārt *I.D.* saskaņā ar 2007.gada 1.jūnijā noslēgto darba līgumu Nr.AI-41 strādā AS „Pilsētprojekts" par */amats/*. Darbinieks uzsāk darbu ar 2007.gada 1.jūniju (*lietas 52.lapa*). 2007.gada 1.augustā pie minētā līguma Nr.AI-41-1 noslēgta papildvienošanās, saskaņā ar kuru *I.D.* strādā AS „Pilsētprojekts" par */amats/* (*lietas 53.lapa*).

Saskaņā ar Darba likuma 28.panta otro daļu ar darba līgumu darbinieks uzņemas veikt noteiktu darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, bet darba devējs — maksāt nolīgto darba samaksu un nodrošināt taisnīgus, drošus un veselībai nekaitīgus darba apstākļus.

Gan *L.B.* darba līguma, gan *I.D.* darba līguma 3.1.punkts noteic, ka darba devēja pienākums ir samaksāt darbiniekam saskaņā ar darba likumdošanas un šī līguma noteikumiem: 1) pamatalgu valsts noteiktās minimālās darba algas apmērā; 2) piemaksu atbilstoši paveiktajiem darbiem un akciju sabiedrības ieņēmumiem; 3) nodrošināt, ka darbinieku atbrīvojot no darba pirms atbrīvošanas papildus normatīvajos aktos noteiktajam pabalstam ir izmaksājama kompensācija trīs mēnešalgu vidējās izpeļņas apmērā; 4) nodrošināt veselības apdrošināšanas polisi (.); 5) atbalstīt darbinieka studijas un profesionālo pilnveidi vienas valsts noteiktās minimālās darba algas apmērā ik semestri (.).

Tādejādi darba devējs – AS „Pilsētprojekts" darba līguma 3.1.punktā ir noteicis, ka darba samaksa darbiniekiem notiek saskaņā ar darba likumdošanu.

[13] Darba likuma 59.pants noteic, ka darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Saskaņā ar Darba likuma 69.panta pirmo daļu darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

No lietā esošajiem algu sarakstiem (*lietas 153.–183.lapa*) un bankas kontu izrakstiem (*lietas 107.–136.lapa*) konstatējams, ka *I.D.* no 2007.gada jūlija līdz oktobrim (ieskaitot) darba samaksa tika izmaksāta skaidrā naudā, savukārt *L.B.* darba samaksa par šo periodu tika izmaksāta veicot bankas pārskaitījumu. Abiem darbiniekiem darba samaksa tika izmaksāta vienreiz mēnesī.

Pieteicēja uzskata, ka starp AS „Pilsētprojekts" un *I.D.* un *L.B.* ir bijusi mutiska vienošanās atbilstoši Civillikuma 1428.pantam, un tā kā darbinieki neiebilda šādai izmaksu kārtībai, nav konstatējams pārkāpums. Tiesa minētajam nepiekrīt turpmāk norādītā dēļ.

Darba likuma 28.panta trešā daļa noteic, ka darba līgumam piemērojami Civillikuma noteikumi, ciktāl šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas regulē darba tiesiskās attiecības, nav noteikts citādi.

Tādejādi primāri ir jāpiemēro Darba likuma normas. Savukārt Darba likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums ir slēdzams rakstveidā.

Apgalvojot, ka ir piemērojamas Civillikuma normas, pieteicēja nonāk pretrunā pati sev, jo tiesa jau konstatēja, ka *L.B.* un *I.D.* darba līgumu 3.1.punktā ir noteikts, ka darba samaksa darbiniekiem notiek saskaņā ar darba likumdošanu [12]. Minētajos darba līgumos nav ietverts nosacījums, ka darbiniekam darba alga tiek izmaksāta vienu reizi mēnesī.

Turklāt AS „Pilsētprojekts" 2007.gada 25.aprīļa Darba kārtības noteikumu Nr.002 8.2.punktā noteikts, ka darba devējs darbiniekam maksā darba algu divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu vienu reizi mēnesī (*lietas 201.lapa*). Tiesas rīcībā šāda vienošanās nav.

Tādejādi tiesa konstatē, ka, izmaksājot *I.D.* un *L.B.* darba samaksu laika posmā no 2007.gada jūlija līdz 2007.gada oktobrim (ieskaitot) vienu reizi mēnesī, ir pārkāptas darba tiesiskās attiecības.

[14] Atbilstoši Darba likuma 71.pantam, izmaksājot darba samaksu, darba devējs izsniedz rakstveidā sagatavotu darba samaksas aprēķinu. Pēc darbinieka pieprasījuma darba devējam ir pienākums šo aprēķinu izskaidrot.

Fakts, ka *I.D.* un *L.B.* netiek izsniegti darba samaksas aprēķini, ir konstatēts 2008.gada 15.februāra Aktā par konstatētajiem pārkāpumiem. Minēto nenoliedz arī pieteicēja.

Pieteicēja uzskata, ka ar samaksas aprēķiniem var iepazīties, parakstoties algu sarakstā.

Tiesa norāda, ka algu sarakstā tiek uzskaitītas personas, kurām tiek izmaksāta darba samaksa, kā arī izmaksājamā summa un mērķis. Savukārt darba samaksas aprēķins atspoguļo katra darbinieka individuālo samaksas lieluma pamatojumu, kas ietver tādas ziņas kā nodokļu lielums, ar nodokli neapliekamās summas, nodokļu atvieglojumus, nostrādātās dienas, starpizmaksas un citu informāciju. Turklāt, izsniegts darba samaksas aprēķins glabājas pie darbinieka, savukārt algu saraksti ir tikai darba devēja rīcībā.

Darba likuma 71.pants neparedz darba devējam izvēles iespējas – izsniegt, vai neizsniegt, vai izsniegt pēc pieprasījuma. Minētā norma noteic konkrēti – izsniedz. Tādejādi likumdevējs ir noteicis, ka, izmaksājot darba samaksu, darba devējam ir pienākums izsniegt rakstveidā sagatavotu darba samaksas aprēķinu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka neizsniedzot darba samaksas aprēķinu *I.D.* un *L.B.*, AS „Pilsētprojekts" ir pārkāpusi Darba likuma normas.

[15] Saskaņā ar Darba likuma 69.panta ceturto daļu samaksu par atvaļinājuma laiku un darba samaksu par līdz atvaļinājumam nostrādāto laiku izmaksā ne vēlāk kā vienu dienu pirms atvaļinājuma.

Tiesa konstatē, ka AS „Pilsētprojekts" 2007.gada 1.oktobrī izdeva rīkojumu Nr.046-2007 par ikgadējā atvaļinājuma piešķiršanu *I.D.* un *L.B.* no 2007.gada 5.novembra līdz 30.novembrim (*lietas 93.lapa*).

No AS „Pilsētprojekts" bankas kontu izrakstiem secināms, ka samaksa minētajiem darbiniekiem par atvaļinājuma laiku no 05.11.2007. līdz 30.11.2007. izmaksāta 2007.gada 10.decembrī (*lietas 103.–104.lapa*).

Tādejādi tiesa konstatē, ka pieteicēja ne tikai nav izmaksājusi atvaļinājuma naudu vienu dienu līdz atvaļinājumam kā tas ir noteikts likumā, vai atvaļinājuma laikā, bet pēc atvaļinājuma beigām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs par minēto pārkāpumu pamatoti ir saucis AS „Pilsētprojekts" pie administratīvās atbildības.

[16] Attiecībā uz pieteicējas norādi, ka Rīgas reģionālās VDI 2008.gada 15.februāra lēmumā Nr.L13-437-2008-003 lietoti apzīmējumi „LAPK" un „APL", nepaskaidrojot to nozīmi, tiesa norāda.

Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmā daļa noteic, ka augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi.

Saskaņā ar minētā panta piekto daļu apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Tiesa konstatē, ka, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, VDI Lēmumā ir paskaidrojusi, ko apzīmē LAPK, kā arī pirms citiem saīsinājumiem ir norādīti pilni to nosaukumi.

[17] Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma – LAPK 41.panta pirmā daļa paredz, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam – juridiskajai personai – no piecdesmit līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

VDI pieteicējai uzlikusi naudas sodu Ls 120 apmērā.

Tiesa konstatē, ka, izvērtējot lietderības apsvērumus, atbildētājs ir atsaucies uz LAPK pirmā panta pirmo daļu, kas noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir

aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Tādejādi atbildētājs ir uzskatījis, ka sodam jābūt audzinošam.

VDI uzskata, ka, izmaksājot darbiniekiem darba samaksu vienreiz mēnesī bez darbinieku rakstveida piekrišanas un savlaicīgi neizmaksājot samaksu par atvaļinājuma laiku, tiek būtiski ierobežotas darbinieku sociāli ekonomiskās intereses, kā arī tiek pasliktināts darbinieku tiesiskais stāvoklis, kas saskaņā ar Darba likuma 6.panta pirmo daļu nav pieļaujams. Neizsniedzot darba samaksas aprēķinus, tiek aizskartas darbinieku tiesības uz informācijas saņemšanu.

Tiesa piekrīt minētajiem atbildētāja apsvērumiem, it īpaši par savlaicīgas darba samaksas neizmaksāšanu par atvaļinājuma laiku. Taču tiesa arī konstatē, ka, neskatoties uz pārkāpumiem, AS „Pilsētprojekts" cietušajiem ir izmaksājusi visas viņiem pienākošās naudas summas un pieteicējas rīcībā nav saskatāma apzināta darbinieku tiesību aizskaršana. Tādēļ tiesas ieskatā AS „Pilsētprojekts" piemērotais naudas sods samazināms no 120 līdz 70 latiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt akciju sabiedrības „Pilsētprojekts" pieteikumu.

Grozīt Valsts darba inspekcijas 2008.gada 14.marta lēmumu Nr.L13-437-2008-003/a, uzliekot akciju sabiedrībai „Pilsētprojekts" naudas sodu Ls 70 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laika no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla